

KAPITOLA první

Na nebi není ani mráčku a velká kovárná železná brána se na slunci oslnivě leskne. Nikde nikdo. Všude panuje téměř nepřírozený klid. Jen jemné chomáče pavučin omotané kolem vysokých černých mříží poletují sem a tam. V dálce za plotem se do výšky tyčí průčelí Monster High s gotickými okny. Zdánlivě je všechno v nejlepším pořádku, ale zdání často klame. Ve vzduchu visí cosi zlověstného, jako by to, co se stalo před pololetními prázdninami, školu zatím úplně neopustilo.

Na vylidněné cestě ke škole se najednou objeví tři postavy a pomalu se blíží k bráně. Slunce si pohrává s jejich stíny, střídavě jim prodlužuje

a zkracuje ruce, nohy i těla, takže vypadají jako své vlastní karikatury. Z hloučku stínů se vynoří dlouhá, šlachovitá ruka, natáhne se k plotu a všech pět prstů pevně sevře mříž.

„Au!“ vykřikne vzápětí Venus McFlytrapová a bránu rychle pustí. „Můžete mi někdo laskavě vysvětlit, proč jsme tady tak brzo? Moje šlahouny ještě spí,“ bručí podrážděně a potlačí zívnutí.

Dcera rostlinné příšery se smaragdově zelenou kůží pak pod dlouhé zářivě růžové vlasy se zelenými proužky schová svého miláčka Kousala. Venusina hustá hříva funguje jako závěs a chrání květináč před pražícím sluncem.

„Chudák Kousal. Zdá se mi, že má listy celé zvadlé,“ posteskuje si Venus a láskyplně pozoruje mucholapku, jak se ohání po komárovi, který letí kolem. „Naštěstí mu tohle horko nezkazilo chuť k jídlu.“

„*C'est très important* nikoho nemystifikovat, a proto než budu pokračovat, musím vám připomenout, že nejsem ani školený botanik

ani zahradník,“ pronese Rochelle Goylová důležitě svým okouzlejícím scařížanským přízvukem.

„Rochelle, to myslíš vážně?“ nevěří svým uším Venus a obrátí oči v sloup. „S botanikem nebo zahradníkem si tě nikdy nespletu. To se prostě nemůže stát.“

„Tak dobře. Napadlo tě, že bys mohla Kousalovi namazat listy opalovacím krémem? Podle mě by mu ochranný faktor třicet určitě prospěl. Kdybych nebyla vytesaná z granitu, opalovací krém bych svědomitě používala.“

Na to, že má tělo z kamene, je Rochelle překvapivě drobná chrlička s malými křídly, která jí vykukují těsně nad rameny. Jakožto odbornice na módu si nikdy nenechá ujít žádnou příležitost vymýšlet nové a originální způsoby, jak nosit nejrůznější doplňky. Dnes si své dlouhé růžové vlasy s ofinou s modrozelenými proužky stáhla do drdolu, a aby držel na místě, omotala ho žlutým šátkem od Strašměse.

„Ach jo, dneska si fakt připadám jako netopýr na rozpálené plechové střeše. Je tady horko jako v peci!“ rozvášní se černomodrovlasá Rebecca Steamová.

„Přísně vzato v žádné peci nejsme,“ opraví ji autoritativním tónem Rochelle a nadzvedne obočí. „Čekala bych, že zrovna ty takovou věc budeš vědět.“

Robecca má tělo pokryté měděnými pláty, šrouby a nejrůznějšími ozubenými kolečky, protože její otec, šílený vědec Hexicah Steam, ji kdysi dávno sestavil z parního stroje. Několik let pak byla rozebraná a znovu ji dali dohromady teprve nedávno. Na Robecce to ale vůbec není znát. Je prostě dokonalá, přesněji řečeno *skoro* dokonalá. Její jedinou slabinou jsou nesprávně seřizené vnitřní hodiny, a Robecca tak neustále chodí pozdě. Naštěstí má kamarády, kterým nevadí neustále jí připomínat, kde má zrovna být nebo kolik je hodin.

„Rochelle, nechci být protivná, ale proč jsi nás sem donutila jít tak brzo? Připomíná mi to chvíle, kdy hlídáním času pověříme *ty víš koho*,“ rýpne si Venus a vrhne významný pohled na Robeccu.

„To je paráda! Jsem teď pro ostatní *ty víš kdo!* Vždycky jsem chtěla, aby se o mně mluvilo jako o *ty víš kom*. Všichni přece vědí, že každému, kdo něco znamená, se říká *ty víš kdo!*“ raduje se Robecca.

Ghúlka pokrytá měděnými pláty si zapne raketové boty, vyletí do vzduchu a udělá salto vzad.

„Robecco, fakt si nemyslím, že to je důvod k oslavám,“ zkritizuje ji Venus odměřeně a otočí se zpátky k Rochelle. „Tak co?“

„Souhlasím s tebou. Vzdušné akrobatické kousky mohou být *très dangereux*. Myslím si, že Robecca by je měla předvádět jenom, když není zbytí.“

„Rochelle! Zapomeň už na Robeččiny akrobatické kousky! Co máš v plánu? Proč jsi nás sem přinutila jít tak brzo?“ vyjede na ni Venus a vzápětí se něco prožene mezi jejími růžovými kozačkami. „Ach jo, Rouxi! Nechceš si dát chvíli pauzu? To tvoje věčný nadšení mi začíná lézt na nervy.“

„Řekla bych, že je nejvyšší čas, abys Rouxe přihlásila do týmu fanděsíček. Podívej se, jak mu to jde,“ popichuje Robecca rozpustile chrličku.

Roux, Rochellin ochočený mazlíček, má pořád dobrou náladu. Někdy to je až k vzteku. Malý okřídlený gryf jako by ani jinou

emoci neznal. Dá se říct, že je přímým protikladem Robeččina mechanického tučňáka. Zatímco

Roux je ztělesněné štěstí, Penny

je spíš hromádka neštěstí. Možná to je tím,

že ho Rebecca neustále

někde zapomíná. Během několi-

ka uplynulých měsíců ho nechala

snad na všech možných místech –

na veřejných toaletách ve strašobchoďáku i v sek-

ci mraženého jídla v supermarketu. Ani o jednom

z těchto míst se nedá říct, že by pro mechanického tučňáka bylo přirozeným prostředím.

„Rochelle, tak řekneš mi, co se bude dít, nebo ne?“ vzteká se Venus a odstrčí si z ruky šlahouny, aby se mohla významně podívat na hodinky.

„V odstavci 6.8 Chrlíčích zásad slušného chování se *en detail* píše, že chrlíč musí dodržet slovo. Slíbila jsem Skelitě Calaverasové a Jinafire Longové, že jim během jejich prvního dne na Monster High budu dělat průvodce.“

„Strašně se na tvoje nové kamarádky těším.

Nedočkavostí se celá třesu. Škoda že jsme s Venus taky nejely do Scaříže. Byly by to i naše kamarádky,“ švitoří Rebecca a otočí se k Pennymu, kterému při mávání lehce vrže levé křídlo. „Tak se mi zdá, že by se někdo měl zastavit ve Šroubcích a rourkách a nechat si vyměnit olej.“

Slunce dál vesele svítí, ale tři ghúlky se odmlčí a v duchu přemítají, co všechno je čeká. Setkají se s kamarády, učitelé je brzy zavalí úkoly, ale ze všeho nejvíc jim vrtá hlavou stále nevysvětlené zhyponotizování celé Monster High.

Ticho po chvilce prolomí Rebecca, která se často řídí heslem co na srdci, to na jazyku. „Ježkovy voči! Pořád musím myslet na to varování, které nám Signore Vitriola poslal! Myslíte, že to je pravda? Že ti, co stojí za zhyponotizováním Monster High, se brzy vrátí? Při té představě mám pocit, že vyletím do vzduchu!“

„Robecco, *s'il ghúl plait*, na vybuchování je času dost. I když vím, o čem mluvíš. Opravdu to nebylo nic příjemného, když se učitelé i studenti řídili příkazy někoho cizího,“ vzpomíná zasmušile Rochelle.

„Ghúlky, vy to vůbec nechápete. Nejde o to, jestli se ti, co zhyponotizování Monster High zorganizovali, vrátí, ale o to, jestli vůbec Monster High opustili,“ rozčiluje se Venus.

„Myslíš madam Křidélkovou?“ zeptá se Rochelle, sebere ze země Rouxe a začne ho v náruči kolébat. Zvírátko je z toho štěstím bez sebe.

„Nevím, jestli mám slečně Křidélkové věřit. Musíte uznat, že si to zařídila šikovně. Všem tvrdí, že ji taky očarovali a že se zhyponotizováním celé školy nemá vůbec nic společného,“ pustí se do vysvětlování Venus a listy na těle jí nedůvěřivě šustí.

„Vzpomeň si ale, jak reagovala, když se dozvěděla, co udělala. Byla úplně zdrcená,“ podotkne Rebecca.

„Přece bys ji nebrala vážně! Všechno to jenom hrála,“ odfrkne si Venus a nevěřičně vrtí hlavou nad tím, jak její ghúlmoška může být tak naivní.

„No potěš koště. Jestli to je pravda, pak je slečna Křidélková skvělá herečka. Možná lepší než Feral Streaková!“ diví se Rebecca.

„V tuhle chvíli nikdo z nás nedokáže s jistotou říct, jestli slečna Křidélková zhyponotizování

Monster High zorganizovala, nebo jestli byla jen jednou z mnoha obětí. Musíme mít proto oči na stopkách. Smíme je zavírat jenom během spánku, nebo kdyby se nám k hlavě řítilo něco nebezpečně ostrého,“ vykládá Rochelle vážně a Venus s Robeccou se potutelně usmívají.

„Ahoj ghúlky, koukám, že jste si přivstaly. Ranní ptáče dál doskáče, co?“ zavolá na ně svým monstralským přízvukem ležérně oblečená mořská příšera Lagoona Blueová. V patách má svého kluka Gila Webbera.

„Lagoono, Gile!“ vykřiknou Venus, Rebecca a Rochelle nadšeně. Konečně se blíží začátek školního dne.

„Bré ráno, ghúlky!“ odpoví Lagoona vesele. „Hele, Venus, dostala jsi můj e-mail o té ropné havárii?“

„Jo, ti bezohlední blbci mi fakt pijou krev! Nejradši bych je všechny do jednoho poprášila svým pylem!“ vykládá popuzeně Venus a představuje

si, jak by stačilo použít přesvědčovací pyl a chamtiví ropní magnáti by se o oceány hned starali líp.

„*Bu-la-la*, Venus,“ vloží se do rozhovoru Rochelle. „Neměla by ses takhle rozčilovat. Jsi celá červená, což rozhodně není zdravá barva pro někoho, kdo má být zelený.“

„Rochelle má pravdu, Venus. Životnímu prostředí nejvíc pomůžeme tím, že zůstaneme v klidu a poplujeme s proudem,“ přikyvuje souhlasně Lagoona. Pak s Gilem splynou s houfem zombíků, kteří se pomalu plouží ke vstupním dveřím Monster High.

„Pěkněj účes, Rochelle!“ pochválí chrliččin drdol vlkodlačice s hustou lesklou hřívou a lehkým elegantním krokem projde kolem trojice ghúlek.

„*Merci bu-coup*, Clawdeen,“ Rochelle se červená a pyšně si upravuje svůj drdol omotaný lesklým žlutým šátkem.

„Páni, stihly jste si Clawdeen prohlídnout? Ty vlasy, to oblečení a ty zářivě bílé tesáky – dokonalost sama, je to fakt kočka,“ básní Rebecca a obdivně pozoruje vzdalující se ghúlku s fialovými šněrovacími botami na klínku.

